

तथा,—

“स्त्रिरलम् विष्णुमन्त्रे शिवमन्त्रे चरं शुभम् ।
हिःस्वभावगतं लभं शक्तिमन्त्रे प्रशस्यते ॥”
अगस्त्यसंहितायाम् ।

“त्रिषष्टायगताः पापाः शुभाः केन्द्रत्रिकोष्णाः ।
दीक्षायान्तु शुभाः सर्वे वस्तुस्थाः सर्वनाशकाः ॥”

अथ प्रचिनियमः ।

“शुक्लपक्षे भवेद्दीक्षा कृष्णश्यापक्षमाहिनात् ।
निषिद्धेष्वपि मासेषु विशेषो सुनिर्भेदतः ॥”

रत्नावल्याम् ।

“षष्ठी भाद्रपदे इषे तथा कृष्णचतुर्दशी ।
कार्तिके नवमी शुक्ला मार्गे शुक्ला ढतीथिका ॥

पौषे तु नवमी शुक्ला माघे शुक्ला चतुर्थिका ।
फाल्गुने नवमी शुक्ला चैत्रे कामचतुर्दशी ॥

वैशाखे चाक्षया चैत्रे चैत्रे दशहरा तिथिः ।
आषाढे पञ्चमी शुक्ला श्रावणे कृष्णपञ्चमी ॥

एतानि देवपञ्चाखि तीर्थकोटिफलं लभेत् ।
अत्र दीक्षा प्रकर्त्तव्या न मासश्च परीक्षयेत् ॥

न वारं न च नक्षत्रं न तिथ्यादिकदूषणम् ।
न योगकरणश्चैव शङ्करेण च भाषितम् ॥”

कन्याच मतम् ।

“चैत्रे त्रयोदशी शुक्ला वैशाखेकादशी सिता ।
ज्येष्ठे चतुर्दशी कृष्णा आषाढे नागपञ्चमी ॥

श्रावणेकादशी भाद्रे रोहिणीसंहितायमी ।
आश्विने च महापुण्या महाशुभ्यधमौष्टदा ॥

कार्तिके नवमी शुक्ला मार्गशीर्षे सिते तथा ।
षष्ठी चतुर्दशी पौषे माघेऽथैकादशी सिता ॥

फाल्गुने च सिता षष्ठी चेति कालविनिर्णयः ॥”
योगिनीतन्त्रे ।

“अद्यने विद्युवे चैव गृहणे चन्द्रसूर्ययोः ।
रविसंक्रान्तिदिवसे युगाद्यायां सुरेश्वरि ! ॥

मन्वन्तरासु सर्वामु महापूजादिने तथा ।
चतुर्थी पञ्चमी चैव चतुर्दशशुभौ तथा ॥

तिथयः शुभदाः प्रोक्ता दीक्षायज्ञकर्मणि ॥”
इत्यादिवचनात् चतुर्दशशुभौति शक्तिविषयम् ।

चतुर्थीति गणेशविषयम् । तत्तत्कल्पोक्तत्वात् ।
“निन्दितेष्वपि मासेषु दीक्षोक्ता गृहणे शुभा ।

सूर्यग्रहणकालस्य समानो नास्ति भूतले ॥
विश्रायतो महादेवि ! दीक्षायज्ञकर्मणि ।

तत्र यद्यत् कृतं सर्वमनन्तफलदं भवेत् ॥
रविसंक्रमणे चैव सूर्यस्य गृहणे तथा ।

तत्र लग्नादिकं किञ्चिन्न विचार्यं कश्चन ॥
रविसंक्रमणे चैव नान्यदन्वेषितं भवेत् ।

न वारतिथिसासादिशोधनं सूर्यपर्वणि ॥”
एवं चन्द्रग्रहणैरपि । तथा रुद्रयामले ।

“न कुर्याच्छक्तिर्दीक्षामुपरक्ते विभावसौ ।
न कुर्याद्देव्यो वान्तु यदि चन्द्रमसो गृहः ॥”

एतच्च गोपालश्रीविद्योतरविषयम् ।
“अन्येऽप्युपयोगेषु गृहणे चन्द्रसूर्ययोः ।

इति गौतमीयान् ।
“सूर्यग्रहणकाले च नान्यदन्वेषितं भवेत् ॥”
इति योगिनी हृदयाच ॥ * ॥

तारादौ तु विशेषो यथा,—

“दीक्षाकालं प्रवक्ष्यामि नीलतन्त्रानुसारतः ।
कृष्णपक्षस्य चारुण्यां शुभे लभे शुभे चण्डे ॥

पूर्वभाद्रपदा युक्ते मित्रतारादिचंयुते ।
अथवा अत्रुराधायां रेवत्यां वा प्रशस्यते ॥

जानीयाच्छोभनङ्कालं मन्त्रस्य गृहणं प्रति ।
इषे चैव विशेषेण कार्तिके च विशेषतः ॥”

यामले ।

“श्रीपरा कालीबीजानि लोपो दौर्गन्धयो मनुः ।
सूर्यस्योपग्रहे लब्धो मृगां मुक्तिफलप्रदः ॥

अमावास्या सोमवारे भौमवारे चतुर्दशी ।
सप्तमी रविवारे च सूर्यपर्वणतेः समा ॥”

कुलाख्ये ।

“सप्तमी रविवारे च सोमे दर्शस्तथैव च ।
चतुर्थी कुजवारे च अशुभौ च दृश्यते ॥

देवपर्वसमा त्रयोस्तासु दीक्षां समाचरेत् ॥”
यामले ।

“पुण्यतीर्थे कुरुक्षेत्रे देवीपीठचतुष्टये ।
प्रयागे श्रीगिरौ काशां कालाकालं न शोधयेत् ॥”

विष्णुयामले ।

“देवीवीथं समारभ्य यावत् स्यान्नवमी तिथिः ।
कृता तासु बुधैर्दीक्षा सर्वानीष्टफलप्रदा ॥

शुक्लपक्षे विशेषेण तत्रापि तिथिरशुभौ ।
तत्रापि प्रारदौ दुर्गा यत्र देवी गृहे गृहे ॥

तत्र दीक्षा प्रकर्त्तव्या मासर्चादीन् शोधयेत् ॥”
तथा ।

“बोधने चैव दुर्गायाः कालाकालं न शोधयेत् ॥
अशोकाख्यशुभौ यत्र रामाख्या नवमी तथा ।

लभे वाप्यथालभे यत्र स्थान्तिथिरशुभौ ॥
गुरोराज्ञानुरूपेण दीक्षा कार्या विशेषतः ॥”

समयाचारतन्त्रे ।

“युगाद्यायां जन्मदिने विवाहदिवसे तथा ।
विषुवायनयोर्दङ्के नैव किञ्चिच्चिचारयेत् ॥”

तथा,—

“शुभ्यानाहूय गुरुणा कृपया दीयते यदा ।
तदा लग्नादिकं किञ्चिन्न विचार्यं कश्चन ॥

सर्वे वारा यथाः सर्वे नक्षत्राणि च राशयः ।
यस्मिन्नहनि सन्तुरो गुरुः सर्वे शुभावहाः ॥”

सारसंग्रहे योगिनीतन्त्रे च ।
“गृहणे च महातीर्थे नास्ति कालस्य निर्णयः ।

गयायां भास्करश्चैव विरचे चन्द्रपर्वते ॥
चतुर्ले च मतङ्गे च तथा कन्याश्रमेषु च ।

न गृह्णीयात्ततो दीक्षां तीर्थेभ्येत्यु पार्ष्णिती ! ॥”
वाराहीतन्त्रे ।

“शुक्रोऽस्तौ यदि वा ठठो गुर्वादिष्वो भवेद्यदि ।
मेघटङ्किकासिंहेषु तदा दोषो न विद्यते ॥” ॥

महाविदासु सर्वामु कालादिविचारो नास्ति ।
तदुक्तं सुखमालातन्त्रे ।

“कालादिशोधनं नास्ति न चाभिन्नादिदूषणम् ॥”
अत्र मालानिर्णयो मालाशब्दे द्रष्टव्यः । पुर-

श्चरगं तच्छब्दे द्रष्टव्यम् । कलावतीदीक्षा कला-
वतीशब्दे द्रष्टव्या ।

अथ पञ्चायतनीदीक्षा । यामले ।

“भवानीन्तु यदा मध्ये ऐशान्यामच्युतं यजेत् ।
आग्नेयां पार्ष्णीनाथं नैर्ऋत्यां गणनायकम् ॥

वायव्यां तपनश्चैव पूजाक्रम उदाहृतः ।
यदा तु मध्ये गोविन्दं ऐशान्यां शङ्करं यजेत् ॥

आग्नेयां गणनाथश्च नैर्ऋत्यां तपनं तथा ।
वायव्यामम्बिकाश्चैव भोगमोक्षकभूमिकाम् ॥

शङ्करश्च यदा मध्ये ऐशान्यामच्युतं यजेत् ।
आग्नेयां तपनश्चैव नैर्ऋत्यां गणनायकम् ॥

वायव्यां पार्ष्णीश्चैव स्वर्गमोक्षप्रदायिनीम् ।
आदित्यश्च यदा मध्ये ऐशान्यां शङ्करं यजेत् ।

आग्नेयां गणनाथश्च नैर्ऋत्यां केशवं यजेत् ॥
वायव्यामम्बिकां देवीं स्वर्गसाधनभूमिकाम् ॥

गणनाथं यदा मध्ये ऐशान्यां केशवं यजेत् ।
आग्नेय्यामीश्वरश्चैव नैर्ऋत्यां तपनं तथा ॥

वायव्यामीश्वरीश्चैव पूजयेन्मोक्षसाधनीम् ।
स्वस्थानवर्ष्मता देवा दुःखशोकभयप्रदाः ॥”

तथा च गणेशविमर्शियाम् ।

“शुभौ मध्यगते हरीनहरभूदेवो हरी शङ्करे
भास्त्रे नागसुता रवौ हरगणेशाभिकाः

स्थापिताः ।

देव्यां विष्णुहरैकदन्तरवयो लब्धोदरेऽजेश्वरे
नार्याः शङ्करभागतोऽतिसुखदा अस्तास्तु ते

हानिदाः ॥”

रामार्चनचन्द्रिकायां गौतमीये च ।

“यदा तु मध्ये गोविन्दं आग्नेयां गणनायकम् ।
नैर्ऋत्यां हंसमन्थं वायव्यामर्चयेच्छिवाम् ॥

ऐशान्यां शङ्करं चैव भोगमोक्षफलाप्तये ॥” इति ।
यद्भुदेवतायाः पूजने आग्नेयादौ गणेशादि-

पूजनसुक्तं तन्नामगोपालविषयमिति केचित्तु ।
वस्तुतो वैकल्पिकमिति सम्प्रदायः । एतेषां

पूजनन्तु गौतमीये ।

“गन्वादिभिरथाभ्यर्च्यै षडङ्गार्चनमेव च ।

विशुक्लतो जपेन्मन्त्रं नमस्कृत्य समापयेत् ॥” ॥
अद्भुदेवतापूजाकालस्तु पीठपूजानन्तरम् ।

तथा च सनत्कुमारतन्त्रे ।
“पीठस्थार्चनमद्भुदेवयजनं प्राणप्रतिष्ठा तथा

आङ्गानं निजसुद्रिकाविरचनं ध्यानं प्रभोः
पूजनम् ॥”

यत्तु देवे पुण्याङ्गलिं दत्त्वा अद्भुदेवान् समर्चयेत् ।
तत्तु प्रतिष्ठितयन्त्रादिविषयम् ॥ * ॥

यन्त्रातिरिक्ताधारे पूजने तु कुलावल्याम् ।

“एकपीठे पृथक्पूजां विना यन्नं करोति यः ।
अङ्गाङ्गित्वं परित्यज्य देवताशोपमाप्नुयात् ॥”

एवञ्च ।

“आवाह्य देवतामन्यामर्चयंस्त्वन्वदेवताम् ।

उभाभ्यां लभते श्रापं मन्त्री तरलदुर्म्मतिः ॥”
तदेतदतिरिक्तविषयम् ॥ * ॥

सर्वेषामङ्गमन्त्राणां सिद्धादिविचारो नास्ति ।
तथा च,

“सिद्धादिशोधनं नैषां अङ्गले सति राजवत् ॥”
श्यामारौ तु पञ्चायतनाभावः ।